

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 104.999 van 21 maart 2002
in de zaak A. 49.754/XII-1270.**

In zake : Frank VAN IMPE,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. MARCOEN,
kantoor houdende te AALST,
Capucienenlaan 63

tegen :

de stad NINOVE.

DE RAAD VAN STATE, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Frank Van Impe op 29 december 1992 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 15 oktober 1992 van de gemeenteraad van de Stad Ninove waarbij verzoeker, stagedoend politieagent, “wordt afgedankt met een opzeggingsperiode van 3 maanden”;

Gezien het administratief dossier en de toelichtende memorie;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur F. De Buel;

Gelet op de beschikking van 24 januari 1996 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 29 november 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 januari 2002;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. Verbiest;

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. Haegeman, die loco advocaat P. Marcoen verschijnt voor verzoeker;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd F. De Buel;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Op 28 september 1989 wordt verzoeker door de gemeenteraad van de stad Ninove toegelaten als aspirant-politieagent voor een proeftijd van maximum drie jaar.

1.2. Bij gemeenteraadsbesluit van 18 december 1991 wordt verzoeker, met ingang van 1 november 1991, benoemd tot stagedoend politieagent.

1.3. In een 27 januari 1992 gedateerd eerste stageverslag stelt de politiecommissaris, onder meer, dat verzoeker “hoegenaamd geen voldoening geeft” en dat “het betrokkene volledig [ontbreekt] aan maturiteit om het ambt van politieagent uit te oefenen”, “hij niet in staat [lijkt] om zelfstandige beslissingen te treffen”, “zich gemakkelijk [laat] beïnvloeden”, het “gekend is dat [hij] zich regelmatig zwaar aan de drank begeeft” en afwezigheden wegens ziekte “zich vaak situeren na zijn uitgangsdag”.

In een tweede stageverslag stelt de politiecommissaris op 13 april 1992 dat “sinds het 1ste stagerapport het gedrag noch de houding van betreffende agent zich ook maar in het minst [heeft] verbeterd, en dit ondanks herhaalde verwittigingen, hetzij aan hem persoonlijk, hetzij via zijn vader, hetzij via AC. De Troyer”. De politiecommissaris komt dan ook tot het besluit dat verzoeker “niet geschikt is om het ambt van politieagent uit te oefenen”.

1.4. Op 17 juni 1992 ondertekent verzoeker een verklaring, luidens welke hij verklaart kennis te hebben genomen van “zijn stagerapporten”.

1.5. In een omstandig, en met concrete gegevens gemotiveerd, 6 augustus 1992 gedateerd, aanvullend stageverslag stelt de politiecommissaris, onder meer, dat verzoeker “niet de nodige capaciteiten in het bezit heeft om het ambt van agent uit te oefenen”, dat “het [hem] ontbreekt aan maturiteit en evenwichtigheid” en dat “hij trouwens zijn werk niet aan [kan] : hij heeft een gevoelige achterstand in de afwerking van zijn dossiers, en kan slechts het hoofd boven water houden dank zij de hulp die zijn vader die als zoals U weet hoofdinspecteur is, hem permanent biedt (hetgeen uiteraard niet gezond is)”.

1.6. Op 10 augustus 1992 beslist de burgemeester dat verzoeker “geen voldoening [geeft] om het ambt van politieagent uit te oefenen en een ongunstige proeftijdbeoordeling [bekomt]”.

1.7. Die beslissing alsmede het aanvullend stageverslag van 6 augustus 1992 worden verzoeker op 10 augustus 1992 betekend.

1.8. Verzoeker vraagt bij monde van een brief van zijn advocaat van 12 augustus 1992 gehoord te worden door de burgemeester. Hij steunt dit verzoek op artikel 4 van het reglement betreffende de aanwerving en de bevordering van het stadspersoneel; die bepaling stelt, onder meer, dat de verslagen van de dienstoverste in het dossier van het betrokken personeelslid berusten en dat deze laatste elk verslag dat hem betreft, moet viseren en, binnen de tien erop volgende dagen, mag vragen om nopens dit verslag door het college te worden gehoord.

Bij het op 24 augustus 1992 gehouden verhoor legt verzoekers raadsman conclusies neer, die grotendeels in het voorliggende verzoekschrift worden hernomen.

1.9. De burgemeester beslist op 22 september 1992 zijn oorspronkelijke beoordeling te handhaven en wel in de volgende bewoordingen :

“De burgemeester,
gelet op mijn besluit dd. 10.08.1992 houdende toekenning van een ongunstige stagebeoordeling aan de Heer F. VAN IMPE, stagedoend politie-agent;
(...)
gelet op het proces-verbaal van horing opgesteld op 24.08.1992, dat op 25.08.1992 aan de Heer De Rouck werd toegestuurd, voor ondertekening door hemzelf en door de heer Van Impe;
(...)”

Overwegende dat het beoordelingsverslag is gebaseerd op verslagen opgesteld door de korpschef, in uitvoering van artikel 25 van het reglement betreffende de aanwervings- en bevorderingsvoorwaarden van het stads-personeel;

Overwegende dat deze verslagen zijn opgesteld opdat de benoemende overheid zich een duidelijk beeld zou kunnen vormen over de beroepsbekwaamheid van het op proef aangesteld personeelslid, beroepsbekwaamheid die door de korpschef wordt beoordeeld op grond van zijn dagelijkse ervaringen met het personeelslid;

gelet op de argumenten aangebracht door de tegenpartij in haar verdediging en deze te hebben onderzocht;

Overwegende dat het argument van de verdediging als zou de 'door niets gestaafde mening van de vorderende partij, zijnde de H. Politiecommissaris niet kan weerhouden worden gezien in dat geval deze tegelijkertijd Rechter en partij zou zijn en op de meest subjectieve wijze eender welke beoordeling zou kunnen gegeven worden tegen dewelke geen verweer mogelijk zou zijn' geen steek houdt, daar volgens de termen van het statuut, met name artikel 25, voormeld, de korpsoverste is aangewezen om, ter voorlichting van de burgemeester, de stage te beoordelen en, bij wege van advies, de stagerapporten op te stellen;

Overwegende dat van de korpschef normaliter kan verwacht worden dat hij de nodige objectiviteit aan de dag legt om de stage te beoordelen;

Overwegende dat het beoordelingsbesluit uitsluitend is gebaseerd op de beoordeling van de wijze waarop betrokken agent zijn functies uitoefent en derhalve uitsluitend op de beroepsbekwaamheid waarvan de stageverslagen van de korpsoverste verklaren dat betrokkene 'hoegenaamd geen voldoening geeft, het hem ontbreekt aan maturiteit om het ambt van politieagent uit te oefenen en hij niet in staat lijkt te zijn om zelfstandige beslissingen te treffen' (verslag 27.01.1992) en dat hij 'zijn werk niet aankan : hij heeft een gevoelige achterstand in de afwerking van de dossiers' (aanvullend verslag dd. 6.8.92);

Overwegende dat de in het aanvullend verslag aangehaalde feiten, waarvan de verdediging aanklaagt dat geen precisering van plaats en/of tijd is gegeven, niet terzake het beoordelingsbesluit hebben gediend, vermits zij eerder betrekking op feiten die buiten de beoordeling van de beroepsgeschiktheid vallen en te maken hebben met de waardigheid van het ambt en de gedragingen buiten de dienst, die tot de oplegging van een tuchtmaatregel zouden kunnen hebben leiden, doch die niet als dusdanig werden gemeld en beoordeeld;

Overwegende dat in onderhavige procedure, welke geen tuchtprocedure is, de onderhoring heeft plaats gehad teneinde de rechten van verdediging te respecteren conform de bepalingen van artikel 4 van het statuut;

gelet op de artikelen 4 en 25 van het statuut;

Besluit :

1. Er bestaat geen reden tot wijziging van het besluit dd. 10.08.1992, houdende toekenning van een ongunstige proeftijdbeoordeling.
2. Dit besluit zal worden medegedeeld aan de Heer F. VAN IMPE, aan zijn raadsman en aan de gemeenteraad in zijn eerstvolgende zitting”.

1.10. Daarop wordt de bestreden beslissing van de gemeenteraad genomen die als volgt luidt :

“(…)

Gelet op de stagerapporten dd. 27 januari 1992 en 13 april 1992 van de H. Politiecommissaris, houdende een ongunstig advies en op het aanvullend verslag dd. 06.08.1992, aan betrokkene toegestuurd op 10.08.1992 bij aangetekende brief;

Gelet op het besluit dd. 10 augustus 1992 aan de H. Burgemeester, houdende een ongunstige proeftijdbeoordeling voor de heer Van Impe Frank, hem medegedeeld bij aangetekend schrijven dd. 10.08.1992;

(...)

Gelet op het proces-verbaal van onderhoring dd. 24.08.1992, toegestuurd op 25.08.1992 aan de raadsman van betrokkene om door hem en de H. Van Impe te worden ondertekend;

Gelet op het besluit van de H. Burgemeester dd. 22.09.1992 houdende handhaving van zijn ongunstige stagebeoordeling medegedeeld op 23.09.1992 aan betrokkene en zijn raadsman;

Overwegende dat op de door de verdediging opgegeven argumenten op afdoende wijze door de Burgemeester werd geantwoord in zijn voormeld besluit;

Overwegende dat deze argumenten gegrond zijn;

Overwegende dat het betrokken personeelslid wegens aangehaalde redenen niet in aanmerking kan komen voor een vaste benoeming;

(...)

Besluit,

1. De heer VAN IMPE Frank, stagedoend politieagent, wordt afgedankt mits een opzeggingstermijn van drie maanden.

(...)"

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel een aantal grieven verwoordt die betrekking hebben op de motieven van de bestreden beslissing; dat hij daarbij gewag maakt van "schending van de substantiële vormen of vormen voorgeschreven op straffe van nietigheid", de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen vermeldt en zijn betoog eindigt met te stellen dat "het betrokken besluit niet afdoende gemotiveerd [kan] zijn of is deze motivering ervan gesteund op onjuiste feiten, hetzij op feiten die onder geen enkel beding hadden kunnen worden weerhouden en zodoende in strijd is met de wettelijke vereiste van motivering van de administratieve handelingen en de rechten van de verdediging"; dat hij meer in het bijzonder aanvoert :

"In casu heeft dit bezwaar vooral betrekking op de motivering van de beslissing van het bestreden besluit dat verwijst naar het besluit dd° 22/9/1993 van de H. burgemeester dat stelt dat verzoeker hoegenaamd geen voldoening geeft, het hem ontbreekt aan maturiteit om het ambt van politieagent uit te oefenen en hij niet in staat lijkt te zijn om zelfstandige beslissingen te treffen en meer nog, zijn werk niet aankan, daar waar dan anderzijds alle door de politiecommissaris aangehaalde fouten in hoofde van verzoeker worden opgesomd om diens beslissing te rechtvaardigen, doch waarvan de burgemeester stelt dat al deze aangehaalde feiten niet terzake het beoordelingsbesluit hebben gediend, vermits zij eerder betrekking hebben op feiten die buiten de beoordeling van de beroepsgeschiktheid vallen en te maken hebben met de waardigheid van het ambt en de gedragingen buiten de dienst.

Nochtans waren dit de argumenten die de burgemeester ertoe hebben aangezet de bestreden beslissing te nemen”;

dat verzoeker daarbij nader betoogt als volgt :

“Het ongunstig stagerapport kan geenszins worden weerhouden, gezien in het dossier geen enkel bewijs aanwezig is nopens getuigenverklaringen van agenten, officieren en particulieren, en tevens alles gewoonweg op losse mededelingen steunt terwijl nog minder eigen vaststellingen kunnen worden weerhouden gezien een aanklagende partij zelf zijn eigen bewijzen niet kan maken.

1. De stagebeoordeling is gebaseerd op de beweerde feiten die men aanhaalt, doch die verzoeker ten stelligste betwist.

Veel van deze feiten zijn niet gedateerd en vaak onvoldoende gepreciseerd derwijze dat zij niet toelaten aan verzoeker om zich terzake te verdedigen. De stagebeoordeling is evenwel op deze feiten gegrond, die niet alleen niet bewezen zijn, doch die zodanig zijn opgesteld dat zij niet toelaten aan mijn verzoeker om zich dienaangaande te verdedigen.

2. Het is onaanvaardbaar dat medegedeeld wordt dat aan de rechtsmacht in 'vertrouwen' bronnen zouden medegedeeld worden waarvan de verdediging deze niet zou ter kennis krijgen om deze te evalueren of te kunnen commentariëren.

Dit is eens te meer in strijd met de rechten van verdediging, wanneer men weet dat nu juist deze gegevens de basis waren voor de genomen beslissing. Ook kan vastgesteld worden in het besluit van de gemeenteraad dat de beoordeling gesteund is op stagerapporten dd° 27/1/1992 en 13/4/1992 van de heer politiecommissaris, daar waar de heer Van Impe hiervan nooit kennis heeft kunnen nemen.

Verzoeker werd slechts het verslag van 6/8/1992 overgemaakt, zoals trouwens uitdrukkelijk gestipuleerd in het gemeenteraadsbesluit.

Ook kan vastgesteld worden uit deze stagebeoordeling van 6/8/1992 van de heer politiecommissaris dat de commissaris ondermeer verwijst naar getuigenverklaringen van agenten, officieren en particulieren als tevens eigen vaststellingen.

Hierop stelt de commissaris uitdrukkelijk aan de heer burgemeester :

'Ik ben bereid U in vertrouwen de bronnen mede te delen, maar U moet begrijpen dat de collega's van betrokkene niet zouden aanvaarden dat zaken, die ze mij of mijn officieren in vertrouwen meedelen, in de openbaarheid zouden komen'.

Hieruit kan niets anders afgeleid worden dan dat de heer commissaris inderdaad 'in vertrouwen' aan de heer burgemeester bepaalde gegevens bezorgd heeft die ongetwijfeld de beoordeling van de burgemeester zullen beïnvloed hebben, doch die opnieuw niet ter kennis werden gebracht aan de heer Van Impe derwijze dat eens te meer hij zich dienaangaande niet kon verdedigen.

Dat in feite de eigen, door niets gestaafde mening van de politiecommissaris niet kan worden weerhouden, gezien in dit geval deze tegelijkertijd rechter en partij zou zijn en op de meest subjectieve wijze eender welke beoordeling zou kunnen geven tegen hetwelk geen verweer mogelijk zou zijn.

3. Voor de feiten waarvoor dan wel een datum vermeld staat (de feiten E, G, H) en die evenzeer betwist worden, moet dan toch gesteld worden dat deze zich niet situeren tijdens de stageperiode.

De stageperiode ving aan op 1/10/1991 terwijl al de voormelde feiten zich voordien situeren”;

Men mag trouwens redelijkerwijze aannemen dat indien deze feiten juist zouden zijn, quod non, de gemeenteraad op 18 september 1991 de heer Van Impe niet zou benoemd hebben tot de stage.
(...)”;

dat verzoeker voorts in zijn laatste memories de wijze bekritiseert waarop de burgemeester is tewerkgegaan wat de motivering van zijn beslissingen betreft of het gebrek daaraan en wijst op de “verziekte” sfeer binnen het betrokken politiekorps; dat hij vaststelt dat geen bewijs wordt gegeven van de “beweerde onbekwaamheid of achterstand in de behandeling van dossiers”; dat hij nog een positieve beschrijving van zijn politiewerk meedeelt, gegeven door een adjunct-commissaris;

Overwegende, vooreerst, dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing volledig blijkt te kennen aangezien hij ze uitvoerig aan kritiek onderwerpt; dat hij dienvolgens geen belang vertoont bij het inroepen van schending van de uitdrukkelijke motiveringsverplichting vervat in de voormelde wet van 29 juli 1991;

Overwegende, voorts, wat de kritiek op de materiële motieven betreft, dat luidens het, toentertijd geldend, artikel 25, tweede lid, van het reglement betreffende de aanwerving en de bevordering van het stadspersoneel “de beslissing, of de proeftijd al dan niet ter voldoening is doorgebracht, tot de bevoegdheid van de burgemeester [behoort] voor het politiepersoneel [...] . Ter voorlichting van de burgemeester [...] zullen door de betrokken dienstchef, bij wijze van advies, twee stagerapporten worden opgesteld, het eerste na het verstrijken van de helft van de stageperiode, het tweede bij het einde van de proeftijd [...]”; dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat, in tegenstelling tot verzoekers bewering, hij wel degelijk kennis had van de voor hem ongunstige stageverslagen van 27 januari 1992 en 13 april 1992, vermits hij op 17 juni 1992 schriftelijk verklaard heeft, overigens kennelijk zonder enig voorbehoud of bezwaar, kennis te hebben genomen van die verslagen; dat uit de overwegingen van het besluit van 22 september 1992 van de burgemeester, na de hoorzitting -overwegingen die door de gemeenteraad, in de thans bestreden beslissing, tot de zijne werden gemaakt-, blijkt dat de burgemeester zich steunt “uitsluitend op de beoordeling van de wijze waarop de betrokken agent zijn functies uitoefent en derhalve uitsluitend op de beroepsbekwaamheid waarvan de stageverslagen van de korpsverste verklaren dat de betrokkene 'hoegenaamd geen voldoening geeft, het hem ontbreekt aan maturiteit om het ambt van politieagent uit te oefenen en hij niet in staat lijkt te zijn om zelfstandige beslissingen te treffen'

(verslag van 27.01.1992) en dat hij 'zijn werk niet aankan : hij heeft een gevoelige achterstand in de afwerking van de dossiers' (aanvullend verslag van 6.8.92)”; dat voorts de burgemeester in zijn besluit van 22 september 1992 tevens overweegt dat “de in het aanvullend verslag aangehaalde feiten, waarvan de verdediging aanklaagt dat geen precisering van plaats en/of tijd is gegeven, niet terzake het beoordelingsbesluit hebben gediend, vermits zij eerder betrekking [hebben] op feiten die buiten de beoordeling van de beroepsgeschiktheid vallen en te maken hebben met de waardigheid van het ambt en de gedragingen buiten de dienst, die tot de oplegging van een tuchtmaatregel zouden kunnen hebben leiden, doch die niet als dusdanig werden gemeld en beoordeeld”; dat dienvolgens, anders dan verzoeker in het middel betoogt, voormelde argumenten er de burgemeester geenszins “[hebben] toe aangezet de bestreden beslissing te nemen”; dat de gehele argumentatie in het verzoekschrift gericht is tegen de bedoelde feiten en dienvolgens niet pertinent is; dat verzoeker er aldus niet toe komt aan te tonen dat de motiveringen van de beslissingen van de burgemeester en van de gemeenteraad ondeugdelijk zouden zijn; dat het middel niet gegrond is;

2.2. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel de “machtsoverschrijding” aanvoert; dat hij daartoe de voor hem belastende feiten die ter sprake zijn gekomen in het aanvullend stageverslag van de politiecommissaris van 6 augustus 1992 bespreekt en ontkent; dat echter, zoals is aangetoond bij het onderzoek van het eerste middel, aan verzoekers stage een einde werd gesteld om andere redenen dan degene die verzoeker thans in dit middel betwist; dat het tweede middel derhalve niet ter zake dienend is;

2.3. Overwegende dat verzoeker in zijn laatste memorie een “bijkomend” middel inroept, gesteund op een vermeende schending van het voornoemde reglement dat voorziet in het horen door de gemeenteraad; dat verzoeker niet aantoont dat hij dit nieuw middel niet heeft kunnen aanvoeren in zijn inleidend verzoekschrift en evenmin blijkt dat het van openbare orde is; dat het niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op eenentwintig maart 2002, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.